

Cavalierpennun uudelle omistajalle

Oman koiran tiedot

(Kiinnitä tähän cavalierisi pentukuva)

Nimi:

Virallinen nimi:

Syntymäaika:

Rekisterinumero:

Tunnistusmerkintä:

Väri:

Sukutaulu:

isä:	ii:		
emä:	ie:		
	ei:		
	ee:		

Cavalier kingcharlesinspanieli

Rodun historiaa

Jo 1400-luvulta löytyy maalauksia eri puolilta Eurooppaa pienistä kääpiöspanieleista, jotka ovat nykyisen cavalier kingcharlesinspanielin esi-isiä. Pienet spanielit olivat Euroopan hoveissa suuressa suosiossa erityisesti hovinaisten seuralaisina, lemmikkeinä ja lämmittäjinä. Ranskalaissyntyinen kuningatar Henrietta Maria toi cavalierit Britannian hoviin. Henrietta Marian ja Kaarle I:n pojalle, kuningas Kaarle II:lle, jonka mukaan cavalierit ovat saaneet nimensäkin, tulivat kääpiöspanielit tutuiksi jo lapsuudessa. Kaarle II oli kovin ihastunut cavaliereihin ja hän sääti muun muassa lain, jonka mukaan pikkuspanieleilla oli vapaa pääsy joka paikkaan valtakunnassa.

1700-luvun loppupuolella oli erityyppisiä spanieleita: suuria ja pieniä vesispanieleita, springerspanieleita ja cockerspanieleita sekä kingcharlesinspanieleita.

Tiedetään, että viimeksi mainitut työskentelivät ylösajavina ja noutavina koirina. Blenheimin palatsissa kasvatettiin pieniä punavalkoisia spanieleita ja punavalkoinen cavalier onkin saanut nimensä kyseisen palatsin mukaan. Tarina kertoo, että cavalierin pääläella oleva väritäplä on saanut alkunsa Marlboroughin herttuatar Sarahin sormenjäljestä.

1800-luvun loppupuolella alkoi pikkuspanieleiden tyyppi yhtenäistyä. Englannin The Toy Spaniel Club perustettiin vuonna 1886 ja jokaiselle neljästä eri väristä annettiin oma nimi: King Charles (black & tan), Prince Charles (tricolour), Blenheim (punavalkoinen) ja Ruby (punainen). Näinä aikoina oli muodissa lyhytkuonoinen ja pyöreäkalloinen kääpiöspanieli. Vasta 1926 ryhdyttiin Isossa-Britanniassa järjestelmällisesti jalostamaan alkuperäisen mukaista pitkäkuonoisempaa ja tasakalloisempaa cavaliertyyppiä palkitsemalla rahapalkinnolla Cruft'sin näyttelyssä paras alkuperäistä tyyppiä edustava koira.

Vuonna 1928 perustettiin The Cavalier King Charles Spaniel Club ja cavalier kingcharlesinspanielille tehtiin oma rotumääritelmä. Vuonna 1945 Englannin The Kennel Club vahvisti sen virallisesti.

Suomeen ensimmäiset cavalierit tuotiin Brittein saarilta vuonna 1952. Kasvatus lähti käyntiin hitaasti ja vasta 1970-luvun puolivälissä voitiin huomata rodun suosion nousseen hiljalleen. Vuonna 1981 rekisteröitiin 356 cavalieria. Vastaava luku kymmenen vuotta myöhemmin vuonna 1991 oli jo kolminkertainen 1104 kpl.

Rekisteröintimäärät ovat vuosien mittaan taantuneet ja vuonna 1994 rekisteröitiin 936 pentua, 2004 rekisteröitiin 777 pentua ja 2014 enää 616 pentua. Suomen Kennelliiton rekisteröintien mukaan rotu oli 18. sijalla vuonna 2014.

Cavalier rotuna

Cavalier on vilkas, ystävällinen ja erittäin seurallinen pieni koira. Se on liikunnallinen ja sopii mainiosti esimerkiksi lenkkeilykaveriksi. Cavalierit ovat menestyneet hyvin myös agilityradoilla ja tottelevaisuuskoulutuksessa (TOKO). Myös koiranäyttelyissä käyminen on mukava harrastus cavalierin kanssa. Näppärän kokonsa vuoksi sitä on helppo kuljettaa mukana, se on sopeutuvainen ja tottuu nopeasti uusiin tilanteisiin.

Aikuinen koira painaa 5–8 kg rotumääritelmän mukaan, mutta käytännössä se painaa pari kiloa enemmän ja on noin 32–35 cm korkea. Cavalier on normaalirakenteinen, hyvin liikkuva koira. Cavalierin ilme on pehmeä suurine pyöreine silmineen. Korvat ovat pitkät ja runsashapsuiset. Hapsuja on myös raajoissa, rungon alla ja hännässä. Silkinpehmeää turkkia ei trimmata, vaan se kaipaa kampaamista vähintään muutaman kerran viikossa, mutta mieluiten päivittäin.

Värejä on neljä: blenheim, joka on punavalkoinen, tricolour, joka on musta-valkoinen punaisin merkein, ruby on kokonaan punainen ja black & tan on musta punaisin merkein.

Cavalier sopii niille, jotka haluavat pienikokoisen, kaikille yhtä ystävällisen, reippaan ja erittäin seurallisen, alati häntäänsä heiluttavan koiran. Jos käy päivätyössä, voi varautua siihen, että saa viettää vapaa-aikansa tiiviisti koiransa kanssa. Avuksi koiransa seurankipeyteen monet hankkivat toisen cavalierin, koska ne tulevat hyvin toimeen muiden koirien kanssa ja viihtyvät hyvin laumassa. Cavalier sopii myös lapsiperheisiin, kunhan aikuiset valvovat, että koira saa nukkua ja olla rauhassa aina kun se itse haluaa. Cavalier ei sovi pihakoiraksi, ei vahtikoiraksi eikä suojelukoiraksi. Se kaipaa seuraa ja ystävällistä huolenpitoa. Se on erittäin lempeäluonteinen eikä kestä kovia otteita.

Cavalier on lemmikki kuonosta hännänpäähän!

Uuteen kotiin

Pennun on hyvä tuntee olevansa turvassa uudessa laumassaan. Sen on saatava kaikessa rauhassa tutustua uuteen kotiinsa ilman turhaa hössötystä. Pennulle pitää antaa omia leluja riepotehtäväksi. Sille pitää järjestää ruokapaikka, oma vesikuppi ja vedoton rauhallinen nukkupaikka. Pennun täytyy saada nukkua rauhassa ja paljon, sitä ei saa mennä häiritsemään kesken unien.

Valmista kotisi pennun tuloa varten. Muista, että kotiisi muuttaa loputtoman utelias, terävähammainen ja kohtalaisen tolkuton otus. Pikkupentu haluaa haistaa ja maistaa kaikkea mahdollista mihin se vain suinkin yltää.

Piilota sähköjohdot huonekalujen taakse tai nosta ne pennun hampaiden ulottumattomiin.

Varmista huonekasviesi myrkyttömyys jo ennen pennun kotiutumista ja siirrä myrkylliset kasvit pois koiran ulottuvilta. Isojen huonekasvien heiluvat lehdet suorastaan kutsuvat leikkimään. Osa viherkasveista, esimerkiksi kirjovehka, ovat myrkyllisiä.

Pidä pienet esineet pois koiran ulottuvilta. Kerää pois pienet, pennun kurkkuun mahdollisesti juuttuvat esineet kuten pyyhekumit, lasten legot, kynät, lankarullat. Älä myöskään anna pennun syödä kiviä, käpyjä tms, koska pentu helposti nielaisee ne ja seurauksena saattaa olla suolitukos.

Pentu kannattaa vakuuttaa eläinlääkärikulujen varalta. Myös vastuuvakuutus sisältyy yleensä koiravakuutukseen.

Elämää cavalierin kanssa

Kaikessa pennun opetuksessa on oikeudenmukaisuus, kärsivällisyys ja johdonmukaisuus tärkeää.

Ole kärsivällinen ja lempeä, mutta luja ja määrätietoinen, ja vie oma tahtosi läpi. Luoksetulo on yksi tärkeimmistä käskyistä ja se on helppo opettaa jo pikkupennulle. Yksinoloa on syytä harjoitella jo alusta lähtien pieniä aikoja.

Oma paikka

Koira tarvitsee oman rauhallisen makuupaikan. Häiriintymätön uni on ehdottoman tärkeää kasvavan pennun ruumiilliselle ja henkiselle kehitykselle. Pennun ja myös aikuisen koiran on saatava nukkua rauhassa! Hyvä peti on esimerkiksi muovinen kaukalo pehmusteiseen.

Kupit

Ruoka- ja vesikupeiksi ehdottomasti parhaat ovat tukevat teräskupit. Muovikuppien todennäköisenä kohtalona on muuttua nykytaiteeksi. Pentukäyttöön toki kelpaa jokin kotoa löytyvä sopiva astia. Vesikuppi on pestävä päivittäin ja ruokakuppi joka aterian jälkeen.

Hihna ja panta

Pikkupentu kasvaa huimaa vauhtia. Hanki pienelle pennulle opetteluvaiheessa kevyt pentupanta ja kevyellä lukolla varustettu talutin. Kaulapantaa ei saa jättää pennun kaulaan sen ollessa yksin.

Älä osta pennulle rullatalutinta eli flexiä! Opetta pikkupentusi kulkemaan tavallisessa hihnassa, jolloin voit kontrolloida sen kulkemista ulkona. Vauhdikas pentu rullataluttimessa on itselleen vaarallinen, koska se ei ymmärrä varoa autoja sen enempää kuin polkupyöriäkään. Lasten käsissä flexi on vaarallinen.

Valjaat eivät myöskään ole kasvavalle pennulle hyvä vaihtoehto, vaan ne voi hankkia vasta aikuiselle koiralle.

Lelut

Varaa pennullesi jo valmiiksi muutama tukeva vinkulelu ja puruluu. Leluja ostaessasi katso, ettei niissä ole helposti irtipurtavia osia. Huomioi, että lelut ovat tarpeeksi isoja! Puruluuta on hyvin erilaisia. Pennulle kaikkein parhaiten soveltuvat ns. solmuluut tai nahkarullat. Puristeluista irtoaa helposti palasia. Valvo pennun leikkiä. Laita rikkinäiset lelut roskeen.

Kun pentu joutuu jäämään yksin kotiin, kannattaa sen oleskelualueen rajata ja jättää sille erilaisia, turvallisia leluja, joihin se voi purkaa energiaansa.

Varotoimenpiteitä

Pelisäännöt

Pennun tullessa taloon koko perheen tulisi sopia, miten uuden tulokkaan kanssa toimitaan. Pennun henkisen kehityksen kannalta on erittäin tärkeää, että sen kanssa toimitaan johdonmukaisesti.

Mikä on sallittua, on myös aina sallittua ja mikä on kiellettyä, on aina kiellettyä. Jos esimerkiksi on sovittu, että pentu ei saa tulla sohvalle, kukaan ei saa ottaa sitä sohvalle viereensä. Pennun on mahdotonta tietää, mikä on luvallista ja mikä ei, jos ihmiset toimivat epäjohdonmukaisesti. Kaikkien on myös annettava pennun syödä ja nukkua rauhassa.

Sisäsiisteys

Seitsenviikkoisena pentu ei ole vielä sisäsiisti. Vasta noin puolen vuoden iässä voi olettaa pennun oppineen tekemään tarpeensa pääasiallisesti ulos. Kasvattajan luona pennuilla on lattialla paperit, joiden päälle ne saavat tehdä tarpeensa. Papereita kannattaa käyttää myös uudessa kodissa ja kerätä kaikki suuret, hankalasti pestävät matot pois lattiolta. Kaikkein paras on aloittaa pennun opettaminen heti kun se saapuu uuteen kotiin.

Pennulla on hätä heti, kun se herää ja melko pian syömisen jälkeen. Ota pentu kainaloon ja vie ulos ja odota kunnes tarpeet on suoritettu. Muista kehua! Muista myös, että pikkupentua ei missään tapauksessa saa rangaista lattialle pissimisestä. Pienen pennun on fyysisesti mahdollista olla pissaamatta useita tunteja.

Jos suinkin mahdollista, hätäpaperit olisi hyvä sijoittaa ulko-oven läheisyyteen. Aina kun pentu suunnistaa paperien suuntaan, vie se ulos, odota, että tarpeet tulee tehtyä ja kehu. Näin pentu oppii tavallaan vahingossa ”pyytämään” ulos! Kärsivällisyyttä, pitkää pinnaa ja aktiivisuutta — kyllä se siitä!

Ruokinta

Koiralla on hyvä olla melko säännölliset ruoka-ajat. Ellei ruoka maita, korjataan se talteen ja tarjotaan seuraavalla ruokintakerralla uudelleen. Ruokaa ei saa olla tarjolla jatkuvasti. Jos pennulla on mahdollisuus käydä näykkimässä kupilla silloin kun huvittaa, sille ei koskaan tule kunnolla nälkä ja se voi alkaa syödä huonosti ja tulee valikoivaksi.

Anna pennulle noin 15 minuuttia aikaa syödä ja ota kuppi pois. Jos pentu kieltäytyy syömästä, koveta sydämesi äläkä ryhdy tarjoamaan sille herkkupaloja. Pennut ovat fiksuja — hyvin nopeasti ne keksivät, että jos tämän ruoan jättää syömättä, seuraava ruoka on puolet parempaa.

Koiranpennun ruokinta ei ole mitään salatiedettä kunhan painaa mieleen muutaman perusasian. Tarjoa aina ruoka lämpimänä. Pikkupennulle voi hyvin sekoittaa koko päivän ruoka-annoksen kerralla ja säilyttää sen jääkaapissa, mutta pennulle tarjottaessa sen tulee olla vähintään huoneen- tai kädenlämpöistä.

Pentu tarvitsee samanlaisen aterian joka ruokintakerralla. Joka aterian tulee olla täysipainoinen. Pennulle ei riitä ”aamupalapuuro” ja ”iltatee leivällä”. Pentu reagoi kaikkeen vatsallaan ja jos ruoan koostumus vaihtelee suuresti, vatsaongelmat ovat varmasti riesananne.

Oikean ruoka-annoksen suuruuden oppii pian arvioimaan. Anna pennun syödä niin paljon kuin se haluaa. Kun kuppiin jää hieman tähteeksi, tiedät, että pentusi on syönyt tarpeekseen.

Ensimmäisen puolen elinvuotensa aikana koirasi saavuttaa miltei täysikasvuisen koiran mitat. On todella tärkeää, että pennullasi on käytössään tarpeeksi rakennusainetta kasvaakseen hyvinvoivaksi, terveeksi koiraksi. Muista myös, että pullamössöllä ei lihaksia kasvateta. Ruoki pentusi kunnollisilla, koirille tarkoitetuilla ruuilla. Kun cavalier ruokailee tai pureksii luita ja leluja, on sen päässä hyvä pitää ’huppua’ (esim. paksun sukkahousun varresta leikattu pätkä), jolla suojataan korvakarvoja likaantumiselta ja katkeilemiselta. Huppua ei kuitenkaan saa jättää pennun päähän sen ollessa yksin.

Ruokinta-ajat

7–12-viikkoinen pentu syö 3–4 kertaa päivässä, 12 viikosta puoleen vuoteen kolmesti päivässä, puolivuotiaasta kymmenkuiseksi kaksi kertaa päivässä ja siitä eteenpäin joko kerran tai kaksi päivässä, ihan kuinka perheellenne parhaiten sopii.

Kuivamuonat

Syötä alle 12-viikkoiselle pennulle sitä kuivamuonaa, jota olet saanut kasvattajalta mukaasi. Jos jostain syystä haluat vaihtaa ruokamerkkiä, tee se asteittain uutta muonaa lisäämällä samalla kun vähennät entistä ruokaa. Jos pennun vatsa löystyy, siirry takaisin tuttuun ruokaan.

Koirien kuivamuonat ovat ns. täysravintoja, joissa on kaikki koiran tarvitsemat ravinto- ja hivenaineet sekä vitamiinit. Kuivamuonaa olisi hyvä pitää osana koiran ruokaa läpi sen eliniän. Koirien kuivamuonia on markkinoilla kymmeniä. Koikeilemalla (sitten aikuisempina) löydät koirallesi sopivimman ruokamerkin. Ruokinnan perusteiden ollessa kohdallaan koirasi pysyy kunnossa ilman poppakonsteja ja lukemattomia vitamiinipurkkeja.

Kotiruoka

Helpoimmalla pääset ruokkimalla pennun kasvuaikana hyvälaatuisella teollisella koiranruualla. Kotiruuan tai raakaravinnon antaminen on mahdollista, mutta edellyttää ruokkijalta hyviä perustietoja kasvavan koiran ravinnon tarpeesta.

Koira ei ole koko perheen jätesanko. Pikkupentu tarvitsee kasvaessaan tasapainoisen, ravitsevan ruokavalion. Tavallinen ihmisten kotiruoka ei tarjoa tarpeeksi rakennusainetta pennun kehittymiseen. Aikuisen koiran ruokinnassa voi hyvinkin käyttää osana kotiruokaa — kunhan ruokinnan perustan muodostaa kunnollinen, koirille tarkoitettu kuivamuona. Antaahan kotiruoka mukavan makulisän koirankin ruokakuppiin. Käytä kuitenkin arkijärkeä, vältä maustettuja ja suolaisia ruokia. Chili con carne tai mämmi voivat aiheuttaa melkoisen maanjäristyksen koiran ruoansulatuksessa. Kotiruokaa saa olla enintään 1/3 päivän annoksesta, jotta vitamiinit ja hivenaineet riittävät.

Juomat

Raikas vesi on koiran janojuoma. Sitä tulee olla aina saatavilla. Maito on koiralle tarpeetonta ja usein myös vatsalle sopimatonta. Sen sijaan hapnmaidotuotteet ovat vatsan toiminnalle hyödyllisiä.

Älä anna (kasvavalle) koiralle mitään ylimääräisiä vitamiinivalmisteita.

Pennulle ja aikuisellekin koiralle on hyvä antaa pureksittavaksi esimerkiksi puruluuta, koirankeksejä tai kuivaa leipää. Aidot luut eivät ole tarpeen. Ne saavat usein vatsan epäkuntoon. Ehdottomasti kiellettyjä ovat sian, lampaan ja linnun luut. Ei pidä antaa myöskään sellaisia muovisia puruleluja, joista pentu saa palasia irti tai jotka ovat niin pieniä, että ne voi nielaista kokonaisuena.

- säännölliset ruoka-ajat
- täysipainoiset ateriat
- ei lisävitamiineja, jos käytetään valmisruokia
- siirtyminen uuteen ruokaan tapahtuu asteittain
- raikasta vettä pitää olla aina saatavilla

[illegible]

Pennun hoito

Kynnet

Koira on totutettava heti pienestä pitäen kynsien leikkuuseen. Kynsiä on leikattu jo kasvattajan luona. Tarkasta kynnet viikon tai parin välein ja leikkaa tarvittaessa. Koirat kuluttavat eri tavalla kynsiään. Pennun kynnet eivät juuri kulu, joten leikkausta tarvitaan useammin. Aikuisen koiran kynsien kuluminen riippuu esimerkiksi siitä, millaisessa maastossa se ulkoilee. Asfaltilla kynnet kuluvat, metsässä ulkoillessa ei. Talvella kynnet kuluvat vähemmän kuin kesällä.

Kun leikkaat kynsiä, ota tukeva ote koirasta ja tee työsi rauhallisesti ja määrätietoisesti loppuun. Jos koira rimpuilee vastaan, ei pidä antaa periksi. Hyvät kynsisakset tekevät toimenpiteestä sekä koiralle että omistajalle miellyttävämmän. Kynnestä katkaistaan vain kärki. Varo vahingoittamasta kynnen sisällä olevaa verisuonta ja hermoa.

Korvat

Cavalierin korvat eivät ole yleensä ongelmalliset. Korvakäytävä on suhteellisen avoin ja puhdistuu itsestään. Jos eritettä on, korvat puhdistetaan korvien puhdistusaineella. Ainetta kaadetaan korvakäytävät täyteen ja korvia hierotaan niin, että aine valuu syvälle korvakäytäviin. Korvista nouseva puhdistusaine pyyhitään vanulla, mutta korvakäytäviä ei tule kaivella. Pumpulipuikkoja ei tule käyttää! Jos korvat punoittavat ja kutisevat, vie koira eläinlääkəriin.

Silmät

Joillakin cavalieilla esiintyy silmävuotoa. Jos vuoto on kirkasta ja hajutonta, riittää, että silmäanaluset pyyhitään tarvittaessa päivittäin. Silmien siristely, punotus, aristus tai harmaa kalvo silmässä ovat merkki silmätulehduksesta tai haavaumasta ja koira on syytä viedä eläinlääkəriin.

Hampaat ja purenta

Hampaat alkavat vaihtua noin neljän kuukauden iässä. Suu saattaa olla tällöin kipeä ja koiralla saattaa olla huono ruokahalu. Yleensä hampaat vaihtuvat kuitenkin ongelmitta ja yllättäen vain huomataan, että uudet hampaat ovat ilmestyneet. Tarkkaile pennun hampaiden vaihtumista. Yleensä maitohampaat lähtevät ilman ulkopuolista apua, mutta jos huomaat puolivuotiaalla pennullasi vielä ylimääräisiä maitohampaita, yleensä kulmahampaita, kannattaa ne poistaa eläinlääkəriillä.

Cavalieille, kuten kaikille pienille koirille, muodostuu helposti hammaskiveä. Hampaiden säännöllinen harjaus on paras ennaltaehkäisevä toimi, johon koira tulee totuttaa jo pentuna.

Myös puruluiden ja ns. hammasluiden pureskelu ehkäisee ongelmaa. Jos hammaskiveä kerääntyy, on se syytä poistattaa eläinlääkəriillä. Eläinlääkäri tarkistaa hampaiden kunnon esimerkiksi rokotuskäyntien yhteydessä. Hoitamaton hammaskivi johtaa hampaiden menetyksiin ja voi olla myös terveysriski.

Cavalierin purenta saattaa muuttua pennun kasvaessa. Leukojen kehitystä ja purenta heittelyä saattaa tapahtua noin kahden vuoden ikään asti. Luovutusiässä ollut alapurenta useimmiten korjaantuu. Pennun leukojen kasvaessa myös alun perin oikeinpäin ollut purenta saattaa kääntyä. Alapurenta ei vaikuta koiran terveyteen eikä ole ns. korvattava vika. Reilu yläpurenta ei yleensä korjaannu, joten yläpurentainen pentu ei sovellu näyttelyharrastajalle.

Napatyrä

Napatyrät ovat cavaliereilla, kuten useimmilla kääpiöroduilla, yleisiä. Pikkupennulla saattaa olla tyräaukko vielä avoin ja tyräaukosta pullistuu ihon alle rasvakudosta. Pennun kasvaessa aukko kuitenkin sulkeutuu ja jäljelle jää kovalta tuntuva rasvanappula, joka ei haittaa koiran elämää. Leikkausta vaativia suuria tyriä, joissa tyräaukko ei ole sulkeutunut, esiintyy erittäin harvoin.

Nivustyrä esiintyy ajoittain. Nivustyrä saattaa kadota pennun kasvaessa, mutta jos niin ei käy, olisi se hyvä leikkauttaa ainakin nartuilla, joita aiotaan käyttää siitokseen.

Turkki

Cavalierin turkin voi pestä niin usein kuin on tarpeen, mutta turkki olisi hyvä pestä kuitenkin noin kerran kuukaudessa ja aina ennen koiranäyttelyä.

Turkki pestään hyvälaatuisella koirashampoolla, huuhdellaan huolellisesti ja käytetään hoitoainetta. Turkkia kuivataan pyyhkeillä ja se föönataan kuivaksi. Varo polttamasta kuivaajalla koiran ihoa. Froteeviitalla saa helposti selkäturkin kuivaksi.

Jos ilmoitat koirasi näyttelyyn, kannattaa vinkit näyttelypesuun ja turkin laittoon kysyä kasvattajalta.

Cavalier ei ole trimmattava rotu, mutta turkkia voi joutua jonkin verran siistimään. Esimerkiksi tassukarvoja on hyvä siistiä tarpeen mukaan. Harjaa tai kampaa turkkia säännöllisesti, mieluiten päivittäin. Käytä karstaa ja metallikampaa. Korvantaukset ja kainalat ovat takkuuntuvimpia paikkoja. Karstaa ensin turkki läpi pohjia myöten ja viimeistelee kammalla.

Kivekset

Urospentujen kivekset eivät aina ole tunnettavissa vielä luovutusiässä. Kivekset laskeutuvat normaalisti puolen vuoden ikään mennessä. Jos toinen tai molemmat kivekset jäävät laskeutumatta, suositellaan piilokiveksen poistoleikkausta kasvainvaaran vuoksi. Kasvaimet piilokiveksissä ovat kuitenkin melko harvinaisia ja riski niihin kasvaa vasta iän myötä. Kiveskasvaimet ovat hyvin rajoittuneita, joten kasvaimen voi useimmiten poistaa turvallisesti sen ilmaantua. Kastratio huonontaa usein cavalierin turkin laadun villavaksi ja vaikeaksi hoitaa sekä koiran lihomistaipumus lisääntyy. Siksi kannattaa harkita koirakohtaisesti leikkauksen tarve ja ajankohta.

Terveydenhoito

Rokotukset

Rokottamisen tarkoituksena on suojata koiraa tartuntatauteja vastaan. Jotta koiran puolustusjärjestelmä pystyisi reagoimaan rokottamiseen parhaalla mahdollisella tavalla, koiran tulisi olla terve ja matolääkitty. Pennulla on emon suoja-aineet 12-viikkoiseksi asti. Sen jälkeen pentu tarvitsee suojakseen rokotukset.

12 viikon iässä pentu rokotetaan penikkatauti, tarttuvaa maksatulehdusta, kennelyskää ja parvovirusripulia vastaan. Tehosterokotus annetaan 16 viikon iässä. Silloin annetaan ensimmäisten rokotusten uusintojen lisäksi usein myös rabies- eli raivotautirokote. Tämän jälkeen rokotukset ovat voimassa vuoden. Yli yksivuotiaana otettut rokotukset ovat voimassa kolme vuotta. Jos rokotusten voimassaolo pääsee vanhenemaan, varoaika on kolme viikkoa.

Rokottamatonkin pentu tarvitsee koirakontaktia. Anna pennun tutustua terveisiin ja ystävällisiin koirakavereihin, koska se on tärkeää pennun sosiaalisen kehittymisen kannalta. Rokottamatonta pentua ei kuitenkaan tule viedä koirapuistoihin tai koiratapahtumiin.

Kennelyskä

Kennelyskä leviää herkästi koirien kontaktissa. Kennelyskärokotus tai edes sairastettu kennelyskä ei suojaa koiraa vuotta pidempään sairastumiselta. Riittävä suoja saadaan ainoastaan vuosittaisilla rokotuksilla. Kennelyskä saattaa olla kohtalokas pienille pennuille ja vanhoille koirille.

Parvo

Parvoviruksen oireena on verinen ripuli ja oksentelu. Tautia esiintyy Suomessa vuosittain joitakin tapauksia lähinnä maahan laittomasti tuoduilla pennuilla.

Penikkatauti ja rabies

Johtuen kattavasta rokotusohjelmasta ei penikkatauti eikä rabiasta esiinny koirilla Suomessa tällä hetkellä.

Passi

Jos koiran kanssa matkustetaan ulkomaille, se tarvitsee oman lemmikkieläinpassin. Eläinlääkäri voi kirjoittaa koiralle lemmikkieläinpassin aikaisintaan ensimmäisen rabies-rokotuksen yhteydessä.

Huomioi myös tiuhaan muuttuvat määräykset koirien maahantuonnista ja -viennistä. Voimassa olevat määräykset löytyvät aina Eviran kotisivuilta. Kysy tarvittaessa neuvoa myös kasvataltajalta, jos suunnittelet matkustamista ulkomaille koirasi kanssa.

Loishäätö

Sisäloiset

Kasvavien pentujen loistorjunta on erityisen tärkeää. Ensimmäiset loislääkitykset antaa pennun kasvattaja noin kolmen, viiden ja seitsemän viikon ikäiselle pennulle. Uudessa kodissa tulee antaa myös loishäädöt aina ennen rokotuksia. Apteeekeista ja eläinlääkäriasemilta on saatavilla useita erilaisia sisäloisten häätöön tarkoitettuja lääkkeitä käsikauppatuotteina. Nykyisin suositellaan varsinkin aikuisten koirien kohdalla vaihtoehtona ulostenäytteen tutkituttamista eläinlääkärillä loisten varalta. Suurimmalla osalla koirista ei ole matoja, jolloin matolääkkeiden anto on tarpeetonta.

Lapamadot

Älä anna koiran syödä raakaa järvikalaa tai perkuujätteitä lapamatotartunnan ehkäisemiseksi. Todettu tartunta hoidetaan 8-kertaisella Droncit-matolääkeannoksella.

Ulkoloiset

Ulkoloisten ensimmäinen oire on kutina. Ulkoloiset tarttuvat todella helposti koirasta toiseen, joten informoi mahdollisesta tartunnasta myös koiratuttaviasi. Loista pääsee eroon apteekeissa tai eläinlääkäriasemilla myytävillä ulkoloisten häätöön tarkoitetuilla valmisteilla.

Punkit

Punkit ovat lisääntyneet voimakkaasti. Punkin puremasta myös koira voi saada sairauksia. Oleskelu seuduilla, joissa punkkeja esiintyy runsaasti, edellyttää aina, että koiralle annetaan/valellaan turkkiin punkkien torjuntaan tarkoitettuja aineita. Asiasta ja eri torjunta-ainevaihtoehtoja kannattaa keskustella myös eläinlääkärin kanssa.

Täit

Verta imevä täi on koiran tavallisin koiran ulkoloisin. Koiran täi ei tartu ihmiseen.

Hilsepunkki

Hilsepunkki on niin pieni, ettei sitä voi erottaa paljain silmin. Se elää ihon pinnalla ja aiheuttaa yleensä voimakasta hilseilyä. Se on varsinkin pentujen ja nuorten koirien vaiva. Hilsepunkki ei tartu ihmiseen, mutta se voi käväistä ihmisen iholle ja aiheuttaa pieniä kutisevia hyttysenpuremaa muistuttavia näppyjä.

Kirput

Suomessa koirilla ei tavata kirppuja. Joskus lintu- tai oravakirput saattavat hetkellisesti viihtyä myös koiran turkissa, mutta koira ei ole niiden isäntäeläin.

Muu terveydenhoito

Kurkkukramppi

Cavaliereilla saattaa esiintyä silloin tällöin ns. 'kurkkukramppeja' (reverse sneezing). Krampin aikana koira vetää voimakkaasti ilmaa keuhkoihin ja niiskuttaa. Kohtaus menee yleensä nopeasti ohi, mutta sitä voi nopeuttaa avaamalla koiran suu ja sulkemalla sieraimet hetkeksi. Nenäpunkki saattaa joskus olla myös syynä koiran niiskuttamiseen.

Ripuli

Jos koiralla on ripulia, mutta yleiskunto on hyvä, voi hoidon aloittaa kotikonsteilla: mieto ruoka, esimerkiksi riisiä, raejuustoa, kananlihaa pieninä määrinä tai eläinlääkäreiden myymää suoliston hoitoon tarkoitettua ruokaa. Lisänä voi antaa vapaakaupan ripulin hoitoon tarkoitettua lääkettä. On huolehdittava myös, että potilas saa nestettä riittävästi. Kun uloste kiinteytyy, omaan ruokaan siirrytään asteittain. Jos ripuli pitkittyy, yleiskunto laskee tai tilaan liittyy oksentelua, on koira syytä viedä eläinlääkəriin.

Anaalirauhasvaivat

Anaalirauhasvaivat ovat aika yleisiä. Kaikilla koirilla on peräaukon molemmilla puolilla haisevaa eritettä sisältävät rauhaset, jotka tyhjentyvät normaalisti ulostamisen yhteydessä. Muun muassa vatsan toimintahäiriöiden yhteydessä rauhaset saattavat jäädä tyhjentymättä. Erite paksuuntuu eikä enää tule normaalisti ulos. Silloin rauhaset saattavat tulehtua. Tulehdus vaatii eläinlääkärin arvion. Hoitona on tyhjennys, antibioottikuuri ja huuhtelut lämpimällä vedellä. Eläinlääkəriä voi pyytää opastamaan rauhasen tyhjentäminen kotikonstein esimerkiksi pesun yhteydessä. Oireet saattavat olla tosi omituisia, joten monesti onkin suuri helpotus, kun eläinlääkəri tyhjentää anaalirauhaset ja koiralla on taas normaali olo.

Koiran kotiapteekki

Koiralle on hyvä varata oma pieni ensiapupakkaus. Mieluiten sellainen, jonka saa vaivatta otettua mukaan matkalle. Tunnetustihan vahingot sattuvat aina viikonloppuisin ja silloin kun apu on mahdollisimman hankalasti saatavilla. Lääkelaukun ei tarvitse olla iso. Muutama perustarvike voi pelastaa monesta pulasta.

Syötä aina lääkärin määräämät lääkekuurit loppuun.

Älä säilytä ylijääneitä lääkkeitä.

Älä myöskään hoida esim. silmätulehduksia ylijääneillä tai naapurin koiran reseptiläkkeillä.

Jos esim. koiran silmätulehdus johtuu haavasta silmän sidekalvolla ja silmää hoitaa kortisonivalmisteella, voi tällä tavoin aiheuttaa silmään pysyvän vamman.

Älä anna koiralle antibiootteja muutoin kuin lääkärin määräyksestä!

Jos olet epävarma koirasi voinnista, ota yhteys eläinlääkəriin.

Hyödyllistä olisi mitata koiran ruumiinlämpö ennen yhteydenottoa eläinlääkəriin. Mittaus tehdään peräsuolesta. Normaalilämpö on noin 38,5 astetta. Koirallasi on kuumetta, jos lämpö on yli 39 astetta.

Koiran kotiapteekki

Haavanpuhdistusaine (esim. Betadine), side- tarpeet (taitoksia, side- harsoa, haavateippiä)	haavanhoitoon
Kyypakkaus	ampiaisenspistoihin
Silmä- ja korvapuhdisteet	
Ravintolisät ripulinhoitoon	
Parafiiniöljy	ensiapuna vierasesine- epäilyissä
Lääkehiili	ensiapuna myrkytys- epäilyissä
Särkyläkkeet	kysy eläinlääkəriltä so- piva tuote ja annostelu, koiralle on turvallisinta käyttää koirien omia kipulääkkeitä. Hätätä- pauksessa jos joudut turvautumaan ihmisten lääkkeisiin, kysy valmiste ja annos eläinlääkəriltä
Pinsetit, punkkipihdit, kuumemittari, ruisku	
Puhelinnumerot	kasvattajan ja eläinlää- kərin puhelinnumero
Päiväkirja/terveyskortti	tiedot koiran saamista lääkekuureista, rokotuk- sista ja muista hoitotoi- menpiteistä

Ensiapu

Ehdottomasti paras ensiapu on ennaltaehkäisy ja arkijärki!

Pidä koirasi kytkettynä teiden, rautateiden, hevos- ja lehmäaitauksien läheisyydessä ja kohdassanne vieraita koiria.

Huolehdi, ettei koirasi pääse heikoille jälle. Koira ei pysty arvioimaan jään kestävyyttä.

ÄLÄ KOSKAAN JÄTÄ KOIRAA KUUMAAN AUTOON!

Vuosittain koiria kuolee lämpöhalvaukseen ihmisten huolimattomuuden takia. Auton sisälämpötila kohoaa yllättävän nopeasti myös varjossa ja pilvisellä säällä.

Jos kuitenkin vahinko pääsee tapahtumaan, toimi ripeästi, rauhallisesti ja ohjeiden mukaisesti.

Myrkytykset ja vierasesineet

- ota yhteys eläinlääkəriin
 - selvitä, mitä koirasi on syönyt
 - syövyttäviä myrkkijä ja teräviä esineitä ei saa oksennuttaa
 - ei-syövyttäviä myrkkijä tai vierasesineen syönyt koira oksennutetaan esim. suolalla:
1 tl suolaa sekoitetaan tilkkaan vettä ja näistä muotoillaan suolapallo, joka työnnetään mahdollisimman syvälle koiran nieluun.
- Jos koira ei oksenna yhdellä annoksella, ei saa antaa lisää suolaa.
- myrkytysepäilyissä lääkehiili
 - vierasesine-epäilyissä anna parafiiniöljyä ja/tai syötä koiralle purkkitankoparsaa, joka kietoutuu terävien esineiden ympärille.

Haavat

- leikkaa karvat ja huuhtelee haava desinfioivalla aineella
- jos haava vuotaa runsaasti, tee paineside: haavan päälle runsaasti taitoksia (tai terveystyynyä tai vaippa), paina, älä ota sidettä pois, vaikka verta tulisi läpi vaan lisää taitoksia ja paina kunnes vuoto lakkaa
- runsaasti vuotavissa ja puremahaavoissa ota yhteyttä eläinlääkäriin

Lämpöhalvaus

- koira varjoon (viileään) makuulle
- kylmiä, märkiä pyyhkeitä päälle. Kastellaan uudelleen ja uudelleen
- yhteys eläinlääkäriin

Käärmeenpurema ja ampiaisenpisto

- Käärmeen purressa koira on aina välittömästi hakeuduttava eläinlääkäriin
- Ampiaisen pistossa voi käyttää ensiapuna kyytablettia: 1 tabl (= 50 mg HC) /10kg
- Jos kuono turpoaa niin, että koiralla on hengitysvaikeuksia, ota välittömästi yhteys eläinlääkäriin.

Muistilista

Ikä		Päivämäärä
7 vk	aikaisin luovutusikä	
11 vk	matokuuri	
12 vk	ensimmäinen rokotus	
16 vk	rokotusteho + rabies-rokotus	
4-6 kk	hampaat vaihtuvat	
7-12 kk	koira saavuttaa sukukypsyyden, nartun ensimmäinen juoksu	
12-16 kk	rokotusten uusinnat	

Perinnölliset sairaudet

Rodulla esiintyviä sairauksia

Silmäsairaudet

Silmät tutkitaan RD:n, HC:n (katarakta, perinnöllinen harmaakaihi) ja PRA:n (etenevä verkkokalvon surkastuma) osalta.

RD-lausunnon saanut koira hyväksytään jalostukseen. Katarakta, linssin samentumaa, esiintyy harvoin siinä laajuudessa, että se vaikuttaisi koiran näkökykyyn.

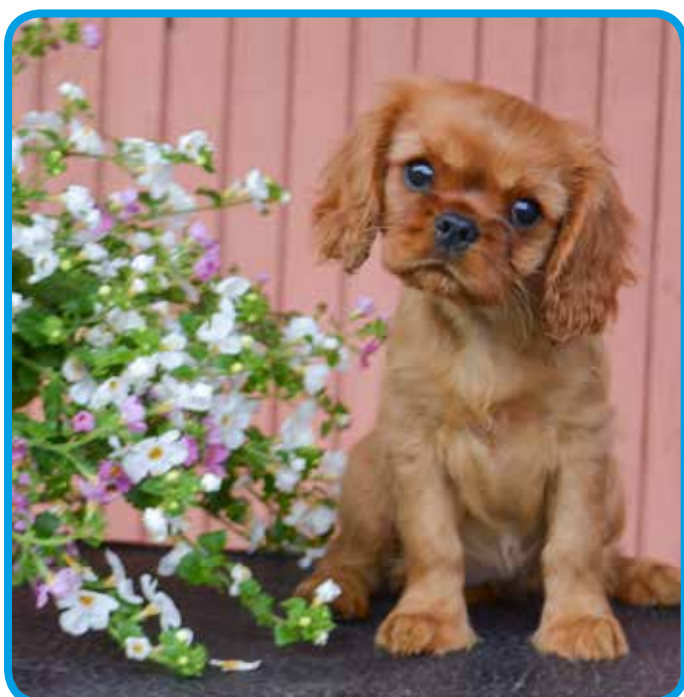
RD (multifokaali- tai geograafinen) ei vaikuta näkökykyyn. Totaali-RD:tä sairastava koira on sokea verkkokalvon irtoamisen vuoksi eikä sellaista koira hyväksytä siitokseen. Cavalierilla ei ole todettu yhtään totaali-RD-tapausta. PRA:ta ei voi hoitaa ja se johtaa hitaasti sokeuteen.

Cavalierilla PRA on harvinainen ja se on todettu vuoden 2003 jälkeen syntyneillä koirilla ainoastaan kahdella yksilöllä. Lisäksi on kaksi PRA-epäilyä.

Distichiasis / ektooppinen cilia (Kennelliitto tallensi aiemmin yhteisellä nimikkeellä cilia aberranta) tarkoittaa ylimääräisiä ripsiä, jotka tulevat ulos joko normaalin ripsirivin sisäpuolelta luomen reunasta (distichiasis) tai luomen sisäpinnalta (ektooppinen cilia). Caruncular trichiasis tarkoittaa silmän sisänurkan ihon karvoja, jotka kääntyvät sarveiskalvon sisänurkan päälle ärsyttäen silmää. Luomen reunasta kasvavat ripset voivat kaartua ulospäin normaalien ripsien tavoin tai ne kääntyvät sisään päin kohti sarveiskalvoa. Ripset voivat olla pehmeitä tai kovia. Etenkin luomen sisäpinnan läpi suoraan sarveiskalvoa vasten kasvava ripsi voi aiheuttaa sarveiskalvon vaurioitumisen. Tämä ilmenee silmän siristelynä ja ylimääräisenä kyynelvuotona. Silmän sarveiskalvon pinnalla 'uivat', pehmeät distichiasis-ripset eivät yleensä aiheuta oireita. Vaiva on selvästi periytyvä, mutta polygeeninen. Luokitellaan nykyään silmätarkastuksissa lieviin, kohtalaisiin ja vakaviin muotoihin. Cavaliereilla esiintyy ylimääräisiä ripsiä usein, noin 16 %:lla tutkituista.

Keratokonjunktivitis sicca, KCS eli kuiva-silmäisyys on monella rodulla perinnölliseksi epäilty sairaus, jossa kyynelnesteen tuotto hiipuu osin tai kokonaan aiheuttaen silmään sarveiskalvon ja sidekalvon tulehdusta, kipua ja ajan kanssa jopa näkökyvyn heikkenemistä sarveiskalvon muutosten takia. Diagnoosi tehdään muun muassa mittaamalla kyynelnesteen tuotto nk. Schirmerin kyyneltestillä (STT, Schirmer Tear Test). Kuivasilmäisyyteen hoitona on elinikäisesti laitettavat silmävoiteet ja -tipat tai jopa kirurginen sylkirauhasen siirto.

Silmätutkimuksen tekee silmäsairauksiin perehtynyt eläinlääkäri. Pupillit laajennetaan silmätippojen avulla, rauhoitusta ei käytetä.

Patellaluksaatio

Polvet tutkitaan kliinisesti perinnöllisen polvilum-pion sijoiltaanmenon, patellaluksaation, varalta. Rodussa esiintyy lievempiä asteita jonkin ver-ran. Vakavampiasteinen sijoiltaanmeno saattaa vaatia kirurgisia toimenpiteitä. Tutkimuksen te-kee polvisairauksiin perehtynyt eläinlääkäri. Tut-kimusta varten koiraa ei tarvitse rauhoittaa.

Kuulovika

Rodussa esiintyy aikuisiällä alkavaa huonokuu-loisuutta ja kuuroutta. Kuuloviasta ei ole tarkkaa tutkimustietoa.

Sydänvika

Rodussa esiintyvä vakava perinnöllinen sairaus on etenevä sydämen vasemman eteiskammio-läpän, mitraaliläpän eli hiippaläpän, degeneraatio, endokardioosi. Tyypillistä sairaudesta on, että sydämen eteisen ja kammion välisissä sydämläpissä tapahtuu sairaalloisia muutoksia nuorimmillaan 1,5–2 vuoden iässä. Tämä johtaa myöhemmin sydämen vajaatoiminnan kehitty-miseen. Sairaus on osittain ikäsidonnainen ja siihen vaikuttaa myös koiran sukupuoli. Näyttää siltä, että urokset sairastuvat narttuja varhaisem-massa vaiheessa.

Sydänläppien endokardioosin perimmäinen syy on tuntematon. Sairauden taustalla ovat osittain perinnölliset tekijät. Se periytyy todennäköisesti useamman geenin kautta (polygeeninen periyty-minen), mutta narttujen ja urosten välillä on ero-ja. Polygeenisuus tarkoittaa sitä, että suuri jouk-ko geenejä vaikuttaa yhteen ominaisuuteen ja sairauden puhkeaminen on seurausta geenien ja ympäristötekijöiden yhteisvaikutuksesta. Pel-kistettynä voidaan todeta, että kaksi koiraa, joilla on jo aikaisessa vaiheessa todettu sydämläpän degeneraatio, saavat yhdessä todennäköisim-min jälkeläisiä, joilla sairaus kehittyy aikaisin. Vastaavasti kaksi myöhemmällä iällä sairastu-nutta koiraa saavat yhdessä todennäköisimmin kaltaisiaan jälkeläisiä.

Syringomyelia ja chiari-tyyppinen epämuodostuma

Chiari-tyyppinen epämuodostuma (CM) syntyy aivojen takakuopan suhteellisesta ahtaudesta ja ylitäytymisestä. Aivojen takakuopan ylitäytymisen seurauksena pikkuaivot tyräytyvät kallon isoon aukkoon, mikä puolestaan johtaa aivoselkäydinnesteen kiertohäiriöihin ja epänormaaleihin virtauksiin kallon ja selkärangan liitoskohdassa. Tästä on seurauksena syringomyelian kehittyminen selkäyttimeen.

Vaikka Chiari-tyyppinen epämuodostuma on tärkein riskitekijä syringomyelian synnylle, muitakin altistavia tekijöitä voi esiintyä.

Syringomyelia (SM) tarkoittaa nestetäyteisten onteloiden muodostumista selkäyttimeen.

Syringomyelia on perinnöllinen sairaus, joka periytyy monigeenisesti eli useamman kuin yhden geeniparin välityksellä.

Tärkein kliininen oire on kipu. Yleisin näkyvin kivun oire on lähes maaninen rapsuttelu erityisesti pään ja hartian seudulla ja usein vain toispuoleisesti. On kuitenkin hyvä muistaa, että koira voi rapsutella monista muistakin syistä johtuen. Syringoon liittyvä rapsuttelu on koirille tyypillistä rapsuttelua intensiivisempää, sitä ei pysty keskeyttämään ja se liittyy usein koiraan kiihdyttäviin tilanteisiin, kuten lenkkeilyyn tai leikkimiseen.

Kipu voi oireilla myös spontaanina ääntelynä äkillisen asennon muuttamisen jälkeen, skolioosina (selkäranka mutkalla sivusuunnassa), etu- ja/tai takajalkojen koordinaatiohäiriönä ja heikkoutena.

Syringomyeliasta johtuvat kliiniset oireet riippuvat selkäytimen onteloiden leveydestä ja sijainnista.

Ensimmäiset oireet havaitaan yleensä 6 kk–6 vuoden iässä. Koirat, joilla on vakavimmat muutokset, alkavat oireilla yleensä jo alle 2-vuotiaina. On kuitenkin huomioitavaa, että useimmat koirat, joilla havaitaan magneettikuvauksessa syringomyelia, ovat oireettomia.

Jos epäilet syringomyeliaoireita, kannattaa tästäkin asiasta olla yhteydessä koirasi kasvattajaan.

Neurologi voi todeta oireisen syringomyelian nukutuksessa tehtävän magneettikuvauksen (MRI) ja suorittamansa neurologisen tutkimuksen avulla.

Oireiden esiintyvyys on kuitenkin hyvin ratkaisevaa diagnoosille, koska MRI-kuvauksen tulos ei aina suoranaisesti korreloi oireisiin.

Syringomyelian hoitona on tällä hetkellä ensisijaisesti yhdistelmälääkehoito, jolla vähennetään aivoselkäydinnesteen tuotantoa ja lääkitään kipua.

Episodic Falling (EF) ja Curly Coat & Dry Eye (CC&DE)

Cavaliereilla esiintyy joillakin yksilöillä geeniperimässään tiettyjä sairauksia aiheuttavia geenejä ja näiden tautigeenien esiintyvyyttä on nyt mahdollisuus tutkia. Perittyään sairausgeenin molemmilta vanhemmiltaan koira sairastuu ko. sairauteen. Geenin kantajana koira on sen sijaan aivan terve.

Tällainen sairaus on muun muassa episodic falling, joka tyypillisimmin esiintyy nuorella koiralla aiheuttaen lihasjäykkyyshäiriöitä niin, että koira saattaa esimerkiksi innostuessaan kaatua. Tila saatetaan virheellisesti diagnosoida epilepsiaksi.

Toinen testillä selviävä sairaus on dry eye/curly coat, joka aiheuttaa ihosairautta nimeltä ichthyosis eli kalansuomutauti, johon sairastunut yksilö ei elä luovutusikänsä asti. Kannattaa huomata, että vaikka koiralla ei ole dry eye/curly coat -geeniä, sillä voi olla kuivasilmäisyyttä tai sen turkki voi olla laadultaan kihartuva.

Rotujärjestön jalostus- ja terveystoimikunnalta voi kysyä ohjeet, miten menetellä, jos haluaa teettää geenitestit.

Cavaliereilla esiintyvistä sairauksista on saatavilla lisätietoa Cavalieriyhdistyksen verkkosivujen Terveys-osiosta:

<http://www.cavalieriyhdistys.com/terveys.html>

Järjestötoiminta

Vaikka koiran olisikin hankkinut vain seuralaiseksi, on kuitenkin kaksi yhdistystä, joihin jokaisen koiranomistajan kannattaisi liittyä: oma rotujärjestö eli Suomen Cavalier Kingcharlesinspanieliyhdistys ja Suomen Kennelliitto.

Suomen Cavalier Kingcharlesinspanieliyhdistys

Suomen Cavalier Kingcharlesinspanieliyhdistys ry (SCKCS) on rotujärjestö, joka huolehtii rodun jalostuksesta ja terveydestä.

Rotujärjestö on perustettu vuonna 1973. Se järjestää mm. terveystarkastustilaisuuksia ja julkaisee jäsenistölle suunnattua *Cavalier*-lehteä, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Yhdistys järjestää vuosittain kaksi erikoisnäyttelyä, joihin kutsutaan usein ulkomuototuomarit rodun kotimaasta Englannista.

Jokavuotiset kesäpäivät on mukava tapa tutustua toisiin cavalierharrastajiin. Ohjelmaan kuuluu koiran hoito-opastusta, epävirallinen näyttely, leikkimielisiä kilpailuja ja tietysti saunomista ja makkaranpaistoa nuotiolla.

www.cavalieriyhdistys.com

Suomen Kennelliitto

Suomen Kennelliitto ry (SKL-FKK) on valtakunnallinen koiralan asiantuntijajärjestö. Liitto perustettiin vuonna 1889 ja se täytti 125 vuotta vuonna 2014. Liiton tavoitteena on edistää puhdasrotuisten koirien kasvatusta ja monipuolista koiraharrastusta sekä parantaa koiranpitoa Suomessa. Kennelliitto jakaa asiantuntijatietoa ja toimii kattavasti suomalaisen ja kansainvälisen koiratoiminnan etujärjestönä. Kennelliiton jäsenjulkaisu on nimeltään *Koiramme* ja se ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

www.kennelliitto.fi

Lopuksi

Tulet varmasti saamaan osin ristiriitaisiakin neuvoja ja ohjeita eri tahoilta. Myös sosiaalinen media (esimerkiksi Facebook) on tulvillaan neuvoja ja kärkeä mielenpitoja.

Pennun kanssa kannattaa käyttää arkijärkeä ja mahdollisten ongelmien ilmaantuessa ottaa ensisijaisesti yhteys kasvattajaan.

Kasvattajat kuulevat toki myös mielellään uutisia pennusta, vaikka mitään murheita ei olisi-kaan.

Myös Cavalieriyhdistyksen toimihenkilöiden puoleen voi tarvittaessa kääntyä.

Cavalier tarvitsee ennen kaikkea rakkautta ja hellyyttä. Sitä koirallesi antaessasi tulet saamaan samaa myös vastalahjaksi yllin kyllin!

Cavalierisi kasvattajan yhteystiedot

Nimi:

Osoite:

Puhelinnumero:

Sähköposti:

Lisäohjeita koirasi kasvattajalta:

Copyright: Suomen Cavalier Kingcharlesinspanieliyhdistys ry
Jalostus- ja terveystoimikunta 2016

Kiitos kuvista: Marja Marttila, Terhi Oksanen, Saija Niemi, Heidi Maja-Nikolskaya, Timo-Pekka Lehtipuu, Taneli Lehtipuu, Lotta Allén-Ollas, Marianne Trogen ja Kati Holm

Taitto: Kati Holm